

Canada

Utgives hvarje Onsdag i Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör och Utgivare.

"CANADA", den enda skandinaviska Veckotidningen i vestra Canada, utkommer hvarje vecka i 7-spaltigt, seidigt format, behandlar resulterande canadiska förhållanden innehåller nyheter från in- och Utlandet, intressanta följningar, berättelser, etc. Annonseringens rekommenderas till ett öfversigtigt studium.

Prenumerationspriset är: Helt År (i förskott) \$1.00 Halvt År 60 Fjärdedel År 35 Helt År till Sverige 75 Halvt År 40

Prenumerationsmedel insamlas så väl i registrerat brev, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behövas ej registreras.

Lokal agenter önskas i alla platser, där landsmän slagit sig ned, och länmas god provision åt prenumerationsamlare.

Korrespondenser och nyheter, såväl som artiklar och uppsatser som beröra dagens frågor eller våra landsmans särskilda förhållanden, skola alltid finna plats i tidningens spalter, såvida de ej komma i kollision med tryckfrihetsförordningen.

Tryckeri och Kontor är beläget å 259 Fountain Street, invid Sv. Int. kyrkan, och inviteras landsmännen till besök.

Bokhandel i förening med tryckeriet. Rikhaltig svensk och dansk ö. dansk litteratur, ordböcker och läroböcker i engelska språket.

Adresser: CANADA, 259 Fountain st., Winnipeg, Man.

Registrering af vallistan för provinsen äger rum den 1 juni, och som endast en dag, öppen 7 1/2 timmar, är afsett för ändamålet, torde anordningar göras i förväg att så sådana personer, som äro berättigade till rösträtt, uppförda på vallängden. Berättigad till rösträtt är hvarje naturaliserad invandrar, som bott i provinsen ett år och inom valkretsen tre månader. Person, som bor inom valkretsen, men är af sjukdom eller annan bindande orsak förhindrad att personligen infinna sig, får registrera genom ombud. Revideringen är också afsedd att rensa listan från döda eller från valkretsen aflyttade. Som denna lista är afsedd för såväl provins- som allmänna val, är det nödvändigt att hvar och en, som värderar sin rösträtt, kan arrangera så, att han kan personligen registrera.

En bild af Winnipegs utveckling ger taxeringskommissionärens årsrapport till stadsrådet. Den taxeringsbara egendomen har under året ökat till \$53,714,430, en ökning af 30 procent. Fri från skatt är egendom till ett värde af omkring \$12,000,000. Ökningen är fördelad på: jord, 8 millioner dollar och byggnader, \$4,539,000. Taxeringen på jorden utgör 33 millioner och på byggnader 20 millioner. Taxeringen på affärsförelse uppgår till 9 millioner dollars, hvarvan skatteupphörden för nästa år kommer att dragas på ett taxeringsvärdet af 62 millioner dollars. Det torde därför vara till nytta att staden sloge in på ett radikalt system att förbättra gatorna och höljvärden. Han anslog befolkningsantalet i staden till 80,000, hvilket nog är en säkrare uppgift än stadskalederns, som ansåg siffran till 97,000. Men där fanns det personer, som kunna räknas som gengångare på fem platser, och prester, som bo i Rodhe Island och aldrig sett Winnipeg.

Medan Togo och Rojevstvensky leka "kurra gömma" utanför Kina, svasselsatta sig de europeiska tidningarna hvar med att diskutera hvem som slutligen skall intaga herraväldet till sjö. Den finsk-ryske amiralen Essen, som var med utanför Port Arthur, är alldeles tvårsäker att Togos timme har slagit. Kapten Mahan, i Förenta Staterna, en välkänd lackman inom sjökrigsvetenskapen, anser emellertid, att Togos förväntan att besegra ryssarna är berättigad. Togo har visserligen endast fyra första klassens slagsskepp mot Rojevstvenskys sju, men han har åtta beväpnade kryssare mot ryssarnas två. Han anser, att kanonernas antal ej är rättä beräkningsskäl i detta fall samt att Togo sitter inne med övertaget på grund af sina eskadrens större snabbhet och manövreringsförmåga samt läge. Den kraft Togo utvecklade utanför Port Arthur under krigets första månader kommer utan tvivel att ge ryssarna ännu en gång en hård knäpp. Hvilken plan Togo ämnar följa är omöjligt att säga, men han antager, att han håller alla sina stora farttyg i reserv tills han provat sig

na torpedobåtillförs förmåga. Dessa äro ej afsedda att vinna Rojevstvensky till bottnen utan ställa till panik och orolighet bland hans farttyg.

STÄRKANDE BAND.

En skil föreställning om Amerika och svensk-amerikanerna söker den svenska tidningspressen geiva våra bröder på andra sidan havet, alltsammans i syfte att hindra emigrationen. Hvad resultatet af denna föreställning varit kan statistiken öfver antalet landsmän som under de senaste åren lemnat ädernebyggen för att här vinna en ny och bättre verksamhets ådalgälla. Rövarkistorier och uppdiktade berättelser om svensk-amerikanerna som en rå obysad tölp går mången gång igen i hemlandets tidningspapper.

Men tider ändras. Här i Amerika ha svensk-amerikanerna kämpat sig till en rangplats inom de olika nationernas led och det på alla områden, och en del mindre trångbröstad landsmän i Sverige, som här, ute haft tillfälle att på nära håll studera och iakttaga ställningen, se ej längre sina blodsfränder här ute öfver axeln utan ge kredit åt deras strålvanden och söka nu hos de hemmarvarande rycka bort den slöja af missaktning som stätt mellan landsmän af gamla och nya världen.

För någon tid sedan bildades i Göteborg en svensk-amerikansk förening, hvars ändskrift är att stärka banden mellan moder Svea uppe i Norden och hennes söner och döttrar ute i Amerika.

Angående denna förening skriver hr Assar, musikdirektör vid domkyrkan i Göteborg, följande beaktansvärda ord:

Äfven svensk-amerikanska tidningar ha haft notiser om den lilla föreningen som bildats i Göteborg under namnet svensk-amerikanska sällskapet. Och måhända ha många undrat öfver hvad detta egentligen skulle betyda.

Jag anhaller därför att med några ord få angiva bevekelsegrunderna till företaget. De äro enkla.

De flesta svenskar, som rest i eller vistats i Amerika, ha funnit hvilken felaktig uppfattning, som här i Sverige råder angående Förenta Staterna och särskildt svenskarna därstädes. Alla känna vi också det tal som går om Amerika: "Äventyrarnes löflovade land, landet för odlingar och brackor, som gått ikull här hemma" med mera sådant. Och dessa talesätt har man nu använt så länge, att de på många håll vunnit burskap såsom nästan obestridliga sanningar. Särskildt i närvarande tid anses det likasom modernt och duktigt att rycka på näsan och sätta henne i väder, då det gäller svensk-amerikanerna och deras förhållanden.

"Amerikansk humbug" och "svensk-amerikanernas skrivel" föres på tungan och klandras, under det man synes vara rädd för att tala om Amerikas förtjänster; antagligen därför att de i så många fall skilje kunna hjärt bevisa vår egen småaktighet, slöhet och framför allt ormliga sociala höglärd.

Man vill icke erkänna att "amerikansk humbug" icke är värre än europeisk, till och med svensk sådana, och att en del af den sorten hos oss blifvit så att säga legerad både genom sed och lag. Det råder alltså bland många en oriktig och ingalunda sympatisk föreställning om Amerika.

Nu äro vi en del som sett Amerika och som gärna skulle för den allmänna rättvisans skull vilja bi draga till en riktigare uppfattning af förhållandena. Ur Sverige tappas hvarje år en hel mängd af dess friskaste blod, som går öfver "det stora vattenet". Största delen rinner aldrig tillbaka. Det är unga och andspråkliga människor, som veta helt litet om olika sociala spörsmål, som vandra bort för att få ett bättre bröd, kallade af släktingar, bröder och svstrar.

Jag har sett och hört dem i Amerika och jag har funnit dem i allmänhet arbetsamma och dugliga, en heder för sin svenska ras. Visserligen har jag också sett åtskilliga, som verkligen varit både "busar" och "brackor". Jag har sett somliga skämmas för sin nationenhet och försökt spela översittare på sitt vis. En del ha varit jäskare och eftersigare för maktgärdande amerikaner. Hos många har Sverige med både "dess fel och förtjänster" "värt bort", de vilja icke ens minnas det, ofta därför, tyvärr, att de lidit oförrätter. De äro nu ultra amerikaner och ha till och med glömt sitt veckra modersmål.

Men det finns ännu många fler, som äro goda amerikaner. Förärm kanske, men "dirjanste med sina djupaste och finaste hjärterötter" fastade vid gamla Sverige.

Emellan dessa senare och oss, som vilja se förhållandena med öfver: ade ögon och utan översitteri eller fördomar, är det vi skuldras vilja så en sympatiska brygga öfver både land och haf, till ömsesidig fördel i såväl andligt som lekamligt händsände.

Rn och en kunna vi föga utträtta, då det gäller att bekämpa fördomar och förtal. Men samlade föremingar eller sällskap skulle vi i Staternas bästa medborgare kanske en gång kunna bilda en li-

ten den goda viljans japanska armé, som kunde hjälpa till att knäcka något af fördomsens, råhetens och den sociala höglärdens ryssar bland både svenskar och svensk-amerikaner.

Dessa äro de tankar och känslor, som besjilat oss, då vi väckte förslag om svensk-amerikanska sällskapets bildande.

Naturligtvis, ha olika förslag kommit fram sedan dess. Somliga ha öskat att sällskapet skulle besätta sig speciell med praktiska saker: medelst upplysningar om personer och förhållanden, förmedla affärer med mera och att här för skulle upprättas kontor. Andra åter ha ansett, att man borde verka särskildt för att svenskarna skulle komma åter och bosätta sig i Sverige igen.

Allt detta ligger nu visserligen icke helt utan sällskapets område i dess utveckling, men för närvarande ha vi icke vägat "taga oss vatten öfver huvudet", utan ha ansett bäst att uppträda anspråkslöst och icke löva mera än vi anse oss i stånd att hålla. Förmedlingsaffärer och dylikt kommer helt säkert till stånd ändå, på enskild väg.

Hvad vi velat är alltså i kortbort detta: att väcka intresse i Sverige och Amerika för en god sak, som sak som under lycklig utveckling skulle kunna bringa fram mycket godt. Och sedan idén är väckt, lösen gifven, tillkommer det alla goda och kunniga män och kvinnor till att själva på bästa sätt hjälpa till att verka här för.

Den tid kan komma då detta lilla frö, sådt i all ödmjukhet, kan komma att bära frukter af värde i världen.

Kärlekens och sympatiens vägar kunna bära stora skepp: större än både Atlantiska och Stilla hafven.

A. O. Assar.

Folk, som snarka, andas genom munnen, då de sova, i stället för genom näsborstarna, hvilka äro uppstoppade med katarr. Just brukta "Cattarhozone" innan Ni går till sängs, och Ni skall få vana att snarka kvickt botad. Genom att förstöra orsaken till katarr och hela sleimhinna, åstadkommer Cattarhozone en fullständig bot i hvarje fall; det renar näsborstarna, kommer absödringen att upphöra och förkommer på några minuter att katarr den dyper med i halsep. Ingenting så behagligt och säkert att bota snarkning, katarr eller snuva som Cattarhozone — det är värdt att komma ihåg.

Korea har genomgått en underbar förändring, sedan japanerna blefvo herrar i landet, meddelas från Söul. De reformer, som japanerna genomfört, äro en oblandad smyg på utveckling på 1880 i 1906 korrupta höf. Japanernas uppgörelse med Korea har varit en förtjänst för halva koreanska för tjänst så höga löner som nu. Japanska nybyggen anläggas i hela Korea, och man beräknar nybyggarnas antal från Fusan till Yalufloden till omkring 60,000. Den koreanska hären inskränker sig nu, som befrat huvudstaden från tjänsten i Söul bestrides af japanerna till kejsarens lifgarde. Polisalla förbyrtare, hvaran där råder ovanlig ro och fred.

Världen är skyldig er ett levebröd — men Ni är skyldig världen ett lif — gör edert lif till ett friskt sådant medelst

"MONKS TON-I-CURE".

I MELANKOLISKA KVINNOR!

Kunnen ick ens sova — rastlös natt och dag — rufvande öfver någon inbillad besvärighet hela tiden. Sjukdomen består icke i hjärnan utan i blodet, hvilket är utant och saknar närande beständel. Gör hvad ni bör nu och bli botad raskt. Just jag Ferrozone; det dänder allting. Ni åter i näringsförlägenhet, blod innehållande rikligt med järn och syre blod. Ferrozone åstadkommer kött, muskler, nerver — styrker på en vecka, botar mycket snabbt. Ni kommer att leva längre, känna er klarare i huvudet, blifva fria från melankoli, om Ni begagnar Ferrozone. Femtio cents är priset på en ask af detta goda stärkande medel (ferroze) chokladfärgade piller i hvarje ask) hos alla försäljare.

Dr. O. Bjornson

William & Nena

Motingsstid: 1.30-3, 7-8 e. m. Telefon 89

Skandinaviska sjukhjälpföreningen

"NORDEN"

möter andra onsdags hvarje månad kl. 8 e. m. i Clements Bl. Main St.

Kvartalsavgift 25 cents.

O. Fagerberg, Finnssekreterare.

428 P. Street.

Ni kommer att känna er en stor del bättre, om Ni tager "MONKS TON-I-CURE" för edra nerver.

lektyr

till salu Canadas kontor, 259 Fountain Street.

"Irina", af Jenny Brn . . . 0.50

Bilder och Vrångbilder, 2 d. 0.60

Bland munkar och nunnor "Sagor" af Albr. Segerstedt 0.25

Riddande engel och drottning, M. S. Schwartz . . . 0.25

Höketugan 0.25

Hittebarnet från Smolensk Guds vägar öfver underbara Svenska sånger af Sv. Stahl inbunden 0.50

100 Timer i Engelsk, Norsk- engelsk, inbunden 0.75

ckordböcker på Svenska och norska från 25 till 75 cta.

Svenska sångboken, en samling populära sånger . . . 0.50

The Excelsior Life Insurance

För våra populära och resonabla Lifförsäkringspolicer, härfvid eder till underlösnad för vilkor och Pengar utlänas på Farm- och Stadsegendom mot låg ränta, där till försäkringspolicer finnes.

A. HALLONQVIST, Special agent, Ellen 29a St.

LKBESÖRJARE

J. Thomson & Co. 501 MAIN STREET

Midt emot City Hall. Telefon 1

A. S. BARDAL Begravnings Byrå

Begravnings utläsa fermt och till moderat pris. Myrkskaveri, 14 kl. droskor. Telefon 306. Adr: cor. ROSS & NENA

Logen No 10

Framtidens Hopp af I. O. G. T.

möte andra och fjärde torsdagen i hvarje månad, kl. half nio e. m., å Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave.

ALF. EGNELL, L. D. 354 Ross str.

D. T. G. Hamilton

Lå ac LOUISE BRIDGE Winnipeg

Phone 3042.

Marriage License

hos J E Forslund

DET ÄR FARLIGT ATT HA DÄLIGA NJURAR.

Experimentera icke med billiga, arliga patentmedicin. Skaffa Er den oavkliga, säkra botten FERROZONE.

Tusentals behålla sig vid fullkomlig hälsa och fria från njurkommor genom Ferrozone. Bland dem om uttrycka sig i de mest berömda ordlag om Ferrozone är Mr. Chas. F. Olive, af "The Gazette", St. John, N. B.: "Under sju års tid hade jag njurlidande, säger Mr. Olive, tills jag helt nyligen led tortyr. För några månader sedan antog mitt tillstånd ett mycket allvarigt form. Jag rådfrågade flera läkare i staden, tog in olika slags piller, men utan ringa- stes hjälp. Jag led af intensiv smärta i hjumaken, och den tilltagande svårigheten af min åkommna dröf mig att försöka Ferrozone. Det gaf mig hastig lindring, och ett halft dusin askar botade. Ferrozone kan jag rekommendera särskildt som ett medel för dåliga njurar". — Chas. F. Olive.

Ferrozone icke allena botar njurkommor, utan också sådana krämpor som Rheumatism, Gikt, Långvärt, Hudutslag, Sockerjuka, Dåsighet och Nervositet, som äro föroarsakade af ett njurarna äro i föroordning. Det neutraliserar och fördröj all gift i systemet, renar blodet, och rycker upp förlapad energi. Den är på samma gång mild och säker. Kostar 50c. pr ask, eller sex för \$2.50. Öfverallt hos apotekare, eller pr post från Ferrozone Company, Kingston, Ont. Uraktligt icke att skaffa er Ferrozone genom ett skilt göra er felak.

Northern Pacific är den enda banan, som går ut från Winnipeg och har Fullmans sofvagnar.

DAGLIGEN — 1.45 E. M.

80 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARK DESIGNS Copyrights Secured

Anyone sending a sketch and description may obtain opinions free of charge. We make no guarantee of success, but our experience and skill are such that we can save you money by our advice. Send your sketch and description to: Scientific American, 375 Broadway, New York

Winnipeg & Co. 201 Broadway, New York

Kopenhams Snus

—parti och mini—

Finaste urval af alla slags "rökverk"

ERZINGERS BUTIK, McIntyre Block.

—EN VÄN BAKOM RYGGEN—

då Ni har ryggvärk, lägg på ett 7 MO KS' POROUS PAIN PLASTER.

Dominion Bank

Kapital \$10,000,000. Sparbanks Afdelning med högsta ränta. Svenska, norska och danska penningar växlas.

Afdelningskontor: Hörnet af Main och McDermott str. North End Branch Main str., invid C. P. R. stationen.

Skandia Hotel 307 PATRICK STR.

8 block väster om Caledon office. är bästa platsen att stanna under er vistelse i Winnipeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384. M. A. MEYER.

Finaste slag af viner, likörer och aggrer. Första klass inredning.

The Market Hotel Midt emot City Market. 145 Princess Street

Pris: 1.50 per dag P. O'CONNEL, Prop.

V E D.

Tamarac, Gran, Pine, Ek och Björk, Pople, bästa slag till lägsta möjliga priser.

O. SIMONSON 116 CHARLEY STREET

Telefon 2552.

Educate Business

Vi utbildar till affärsskicklighet, undervisar i det s. k. Budget Vitetets BOKHÅLLERI, samt i en HANDELSKOLA höran- ämnen. Skrif efter, eller besök för vidare upplysningar.

Aftonskole för dem som önska lära sig engelska språket.

G. W. DONALD, Sekreterare.

BELL PIANON ORGLER

de bästa af alla.

WINNIPEG

Hand- Agent: PIANO & ORGAN CO.

Manitoba Hall, 295 Portage Ave

Farmland i Canada

Ni kan få 320 acres för 3.50 pr acre. Nära järnvägsstation.

Skrif eller besök os snart för upplysningar. Byggnadslotter i alla delar af staten.

JOHN A. OLSON, 598 Main str. Room 3 Winnipeg.

DR. PETER'S KURIKO

med "stop-over" via ST PAUL och CHICAGO

amt öfriga platser i Gotra Canada såväl som västerut.

Låga taxor till GAMLA LANDET

Och privilegium af förlängning vid bestämmelseorten, om en liten extra betalning erlägges. Tio dagar, då Ni reser ätt ett håll — 15 dagar fram och tillbaka.

Northern Pacific är den enda banan, som går ut från Winnipeg och har Fullmans sofvagnar.

DAGLIGEN — 1.45 E. M.

80 YEARS' EXPERIENCE

PATENTS

TRADE MARK DESIGNS Copyrights Secured

Anyone sending a sketch and description may obtain opinions free of charge. We make no guarantee of success, but our experience and skill are such that we can save you money by our advice. Send your sketch and description to: Scientific American, 375 Broadway, New York

Winnipeg & Co. 201 Broadway, New York

Kopenhams Snus

—parti och mini—

Finaste urval af alla slags "rökverk"

ERZINGERS BUTIK, McIntyre Block.

—EN VÄN BAKOM RYGGEN—

då Ni har ryggvärk, lägg på ett 7 MO KS' POROUS PAIN PLASTER.

Byggnads virke

FÖNSTER, DÖRRAR, FÖNSTERRAMAR

Dörr-Fanel af Ek en specialite

Vi tillverka kulört fönsterglas. Glas för kyrkor, etc. MÅLAREFÄRGER, GLAS och BORSTAR. Besök oss i

ao. våra priser.

The Winnipeg Paint & Glass Co., Lt Phone 1781 Notre Dame east

Atlantic Steamship Agency

BILJETTER

till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpria. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpria från Skandinavien \$30.00, från Liverpool \$2.00. Hänvänd eder till

W. J. P. Cumming

General Steamship Agent, C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

HUSMODRARI

FÖRSÖK SKANDIA BAGERIS UTMÄRKTA

bröd-sorter

KNÄCKEBRÖD SVENSKA LIMPOR

SKORPOR SMÅBRÖD

SÖDERTEEJE KRINGLOR SPISBRÖD

Till salu hos våra handlande. Handlande i land-orten bedes skriva oss om priser på spisbröd.

Scandia Bakery Co., 1053 Main St

Sommaren

naikas och törsten ökas. Kom ihåg, att vi tillvarak

MINERAL-VATTEN

- OCH -

LASKEDRYCKER

sou i fråga om kvaliteten ej kunna förtvåfva af andra fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är vårt

E. L. DREWRY. Bryggeri,

Canada Permanant Western Canada MORTGAGE CORPORATION.

Hufvudkontor: Toronto. Afdelningskontor: Winnipeg.

Penninor utlänas på fastighet eller land mot lägsta gällande ränt

Farmland till salu. Köpare skall finna det förtvåfva 50 ex

aminera vår lista först. Skrif efter vidare upplysningar

W. M. FISHER, Manager Manitoba Branch

Den eviker aldrig.

DR. PETER'S KURIKO

Pastor Wm. Schuff, 413 Clinton Ave., Newark, N. J.: "Kuriko har med Guds välsignelse åvågbragt undanvärda resultat."

En tanke uttryckt tusen sinom tusen gånger af sjuka och lidande. Skind efter en liten pamphlet, innehållande litet från hvarje stas i Unionen angående den gamla, bepröfvade örmedicinen. Adressa

DR. PETER FAHRNEY, CHICAGO, ILLINOIS.

ARBETET ADLAR MANNEN.

Teckning ur verkligheten

MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

(Forts. från förra numret).

En afton, sedan Stephana övertalat Constance att gå till hvila, hade Jacobo fått Stephanas tillstånd att komma in till Helfrid, som hela dagen haft en svår yrsel. Emot aftonen hade hon blivit lugnare och fallit i en dvalig slummer. Jacobo och Stephana sutto orörliga och tysta, för att icke störa henne. Plötsligt hyskade hon med detta egna tonfall, som utmärker yrseln:

"Nu skall jag dö, men se jag vill förtälja mitt hjertas saga: Jacobo," hyskade hon med flämtande röst. Han höjde sig ned öfver henne. "Vet du huru högt, huru troget detta hjerta älskat dig, som nu skall brista, brista för dig? Det var en skön död! Dö för dig. Förstår du hvad det innebär? Förstår du hvad jag lidit under dessa år af förtäring och hopplöshet? Jag har lidit så, att jag tyckt det man tagit stycke för stycke ur mitt hjerta." Hon började gråta. "Hvilka smärter har jag icke gömt inom mitt bröst, då jag såg dig älska henne, som du gaf ditt hjerta. O, Jacobo, Jacobo! Döden är barmhertig, den befriar mig ifrån de kval, hvartill jag är invigd här i lifvet. Jag vill säga dig det nu, då jag skall gå till Gud, ty du skall då inse, att döden var min enda lycka. Jag har icke en enda dag under dessa långa år upphört att älska dig. Då vi åter möttes, var du mitt hjerta dyrbarare, än då vi skildes. Jag kände mig stolt öfver dig." Hon förde de darrande händerna upp till den brännande pannan, tillagande med smärta: "För att en timme ha varit ditt namn, hade jag velat gifva mitt lif, och ändå, ändå egde jag mod att förskansa mig bakom ståndsfödomar, som längesedan voro försvunna. Mitt hjerta kunde icke bara, att du skulle känna dess hemlighet. Bakom en osanning sökte jag dölja den. . . Jag arma, huru har jag icke förtärs af svartjukans och förtvillans plågor. . ."

Ju längre Lange lyssnade till denna ofrivilliga klagan, dess mera förkrossadt blef hans uttalande. Han tänkte med smärta: "Denna hogsinna och upphöjda kvinnas hjerta har jag egt och likväl älskat en annan. O Gud! återgif Helfrid åt lifvet och jag skall gälda min skuld till henne!" Han reste sig upp och lemnade sjukrummet. Stephana blef nu ensamt den yrande Helfrids förtroga.

"Gud Fader," hyskade Stephana med hopknäppta händer, "låt henne få dö, eller gif hennes rika, varma hjerta den lycka och frid hon så länge saknat!"

Lifvet är nyckfullt. Det roar sig ibland med att spela udda och jemnt med döden, att undanrycka lifsmannen hans rof. Så äfven nu. Helfrids feber minskades så småningom, blyssuren läktes och hon igenkände åter sin omgivning och kunde med matt och svag stamma tilltala den. Hon skulde således uppstå från sitt plågolager och återvända till lifvet. Så hoppades man. Äfven Jacobo hoppades, ehuru han nu endast högst sällan fick komma in i sjukrummet. Under det faran var öfverhängande glömdes konvensansen, men när den aflagsnade sig, intog den förgättna despoten sin plats.

De mörka skuggorna af förtviflan, som så länge hvilat öfver Langes drag, ljusnade, och med en blick af förtröstan och hopp, betraktade han Helfrid, då det förnades honom att få se henne. Det var liksom Helfrid under sin sjukdom växt fast med alla hans högra och äldre intressen, som om hon blivit oumbärlig för hans lif.

Han återtog sin verksamhet och sina forna vanor: men tidigare än vanligt kom han till Kungsborg på eftermiddagarna och tillbringade aftnarna med att läsa högt för Helfrid, när hon hade blivit så rask, att hon kunde ligga på en soffs i sitt yttre rum. Stundom talade han med henne om sommaren, då han skulle göra en resa uppåt Dalarna, att hon och Romarhertjas skulle göra sällskap. Vid dylika samtal smålog Helfrid.

"Framtiden är en gåta, som vi icke känna. På den bora vi icke räkna." Om händelserna vid Åkersnäs hade icke ett ord blivit växlat. En dag frågade Helfrid Herman hvad som blifvit af Ivar.

"Honom skickade Jacobo till Göteborg, för att derifrån med ett emigrantskepp afgå den sista november till Amerika. Kaptenen är personligen bekant och landsman med Lange, och han fick gossen anförtrödd i sin vård. Derjemte försedde Jacobo honom med penningar och rekommendationer. Kaptenen skall vid framkomsten till New York öfverlemnna Ivar till en derstädes bosatt svensk, som i sin tur skulle föra honom till den fabrik, dit Lange rekommenderat honom, och der han med all säkerhet skulle få plats."

"Men hvarför skickade Lange honom så långt ifrån fosterjorden?" frågade Helfrid.

"Derför att gossen sjelf bönföll, att Jacobo ville förhjelja honom till Amerika. Han hade hvarken föräldrar eller anhöriga här, och han ville icke stanna i ett land, der han var brännmärkt såsom en för mord misstänkt person. Med sin vanliga klokhed, omtanke och frikostighet uppfyllde Lange gossens begäran, sjelf fullt övertygad, att Ivars rätta plats var i Amerika. Der skulle han bestämt göra lycka och vinna framgång, i synnerhet som han icke, i likhet med de flesta emigranter, behöfde börja såsom tiggare."

"Det är således hela tre veckorna, sedan han reste från Göteborg?"

"Ja."

"Nå, hvar är Evert?" frågade Helfrid. "Han lär vara bortrest för Langes räkning," sade Herman med en ton, som utvisade att han var fullkomligt okunnig om Axelhjelmns uppförande emot Lange.

"Och vid fabriken har allt varit lugnt sedan den obyggliga dagen?"

"Ja. Mordförsöket på Lange och den fara, hvaruti du sväfvat, väckte en sådan upståndelse och förbittring, att gerningsmännen säkert blifvit slitna i stycken, ifall icke ödet åtagit sig att straffa dem."

"På hvad sätt?"

"De blefvo öfverkörda af Langes vagn i samma ögonblick den ena af dem gifvit dig det der knifstyngnet, som var ämnadt Jacobo. Kusken hade, då en af karlarna fattade tag i hästarna, piskat dem så, att de blifvo aldeles ursinniga, stegrade sig och satte af öfver den som höll dem. Han dog på stället, ty vagnshjulet hade gått öfver hans hufvud. Den andra fick båda benpinnorna krossade och dog några dagar derefter af kallbrand."

"Hvilka voro de der olyckliga?"

"Jonsson och Erik. Båda hade blifvit körda ifrån fabriken vid första oroligheterna derstädes, och äfven nu spelade de hufvudrollerna. I den förras gömmor har man funnit den dubbelnyckel, som öppnat X-ska gravens samt slidan af det värfaste utaf guld, som blifvit stulet ifrån excellensen X-s likkista. Således är, efter all sannolikhet, den aflidne Jonsson tjuven, ehuru man icke, oaktadt den noggrannaste undersökning i hans hem och hans gamla föräldrar, kunnat påträffa något vidare af de dyrbheter, som blifvit borttagna."

"Än hans stackars hustru och barn?"

"För dem drar Lange försorg."

Helfrid kände sig matt, och greven lemnade henne. Hon låg med slutna ögon. Stephana trodde att hon sof, hvarför ingen störde henne. Helfrid övertänkte i tysthet de förlutna tilldragelserna, och en inre röst sade henne, att Axelhjelm aldeles icke var bortrest, utan att Lange endast förgifvit detta.

Ett par aftnar derefter, när Jacobo kom, fann han Helfrid, för första gången efter sin sjukdom, sittande i en emma. Sedan hon besvarat hans frågor om hennes helsa, lät hon handen, som han fattat, kvarblifva i hans, under det hon med mild och låg röst frågade:

"Huru är det med Evert?"

"Bra," Jacobo släppte hennes hand och luta-de sig tillbaka emot stolen.

Stephana och Constance voro i kabinettet utanför. Jacobo och Helfrid befunno sig allena.

"Hvar är han?" återtog Helfrid.

"På Åkersnäs, där han tillsvidare är min fånge. Hade ni dott, då. . ." Jacobo såg dystert framför sig.

"Hvad hade då hänt?"

"Jag hade öfverlemnadt den uslingen åt lagen. Ni vet icke huru eländig han är; men hvarför tala derom? Det är mig omöjligt att med kallt blod tänka på honom. Jag vill icke i er närvaro beherska af alla de förbittrade känslor, som då fylla min själ."

"Herr Lange, har ni verklig vänskap för mig?"

"Hvilken fråga! Vänskap, beundran och hängifven tillgifvenhet är hvad jag hyser för er."

"I så fall skall ni lofva mig, hvad jag nu begär. Ni skall icke kunna afslå en böna af mig."

"Nej, aldrig. Skulle än denna böna innebära uppoffringen af hvad jag på jorden högst värde-rar."

"Nå väl, övertala min bror att skicka Evert till England, och lofva mig att för egen del alldeles glömma det onda han gjort er! Ni måste glömma det, utan afseende på mig om jag lever eller dör."

Jacobo satt tyst, med ett dystert moln på pannan. När Helfrid en lång stund förgäfvades vänt på att han skulle säga något, återtog hon:

"Ni svarar icke. Har jag begärt något så stort offer, att ni icke vill bringa mig det?"

Lange fäste ögonen på henne, sågande, långsamt och med tonvigt:

"Ni anar icke, huru mycken strid det kostar att afstå ifrån att krossa denna giftiga mask, som stungit mig med sin gadd. Ni har icke det svagaste begrepp om, huru mycket ondt han gjort; och ni förstår icke, hvad det vill säga att ega honom i mina händer, och ändå låta honom gå ostraffad. Det skall vara ärt er, som jag är skyldig mera än mitt lif, jag skall bringa ett dylikt offer."

"Nej, ni gjorde det ändå, emedan ni alltid sökt att i alla edra handlingar vara kristen."

"Sökt? Ja; men jag har äfven ett menligt hjerta, och detta. . ."

"Skall ni förlåta och glömma. Nå, ger ni mig ert löfte?" Helfrid räckte ut handen. Jacobo fattade och förde den till sina läppar, sågande:

"Ni har mitt ord uppå, att jag skall synas glömma Axelhjelmns nedrighet; men nu har jag en böna till er, vill ni höra den?"

Helfrid smålog till svar.

"Kasta bort edra bördsfödomar och räck mig er hand! Ni rodnar, Helfrid. Hör mig! — Det var en tid, den är nu längesedan försvunnen, då ert unga hjerta med bildningsens tillhjul hade fastat sig vid mig. Då blöddes mitt ännu af allt för farska sår. Ni reste bort. Först efter många år återsåg jag er. Jag trodde att vistan det skulle emancipera er från edra födomar och riva ned dessa begrepp, som stodo emellan er och mig. Jag hade äfven den öfvertygelsen, att mitt eget hjerta aldrig skulle kunna erfaras dessa häftiga och våldsamma känslor vi benämna kärlek."

Jacobo för med handen öfver pannan.

"Ni bedrog er," inföll Helfrid.

"Ni har rätt; men denna sista förvillelse är slut."

"Och hvarför?"

"Fröken Helfrid, låt oss icke tala derom! Jag ber er. Tro mig, då jag säger; det är slut och kan aldrig förnyas." Jacobo sade detta med en

så fast och sträng ton, att Helfrid teg. Han torkade:

"De händelser, som inträffade på Åkersnäs, lärde mig huru högt ni stod öfver andra, genom er trofasta och sjelfuppförande karakter. Jag kände att min rätta plats vore vid edra fötter. Det förefaller mig nu, som alla de vinster af lycka jag förlorat på lifvets stora lotteri, skulle blifva mig ersatta, om ni räckte mig er hand, om ni skänkte mig ert hjerta. Helfrid, dyra, beundransvärda Helfrid, ni som för mig velat uppoffra ert lif, räck mig er hand, och den ensliga arbetarens tillvaro blir då till någon glädje för honom sjelf."

"Ni älskar Constance", hyskade Helfrid.

"Hör mig! Jag skall aldrig, förstår ni, aldrig bjuda den kvinna min hand och mitt hjerta, som en gång vägt så förolämpa mig, om jag än älskade henne med den vildaste passion. Öfver min sårade stolthet skulle aldrig mitt hjerta kunna råda. Min känsla för Constance måste vara död. Vill Helfrid unna mig den trösten, den lyckan att kunna tänka: 'En gång har du varit verkligt älskad!' Ack! det har gifvits ögonblick under er sjukdom, då jag tänkt: 'Om Gud vill gifva henne åter till lifvet, blott för en kort tid, och jag under denna korta tid finge kalla henne min maka, skulle jag sedan gerna dö, lycklig att i gravens få medföra medvetandet att ha fva egt en sådan maka.'"

På Helfrids bleka kinder brunno flammor så rosande röda. Med en oförklarligt lugn röst svarade hon:

"Icke i afton kan eller vill jag gifva ett svar; men i morgon. Ack, Jacobo," tillade hon vekt: "du vet icke, hvilken skugga af ett människolif du begär. Lemna mig nu!"

När Jacobo gick ifrån Helfrid, växlade han några ord med Stephana, den enda han träffade, hvarerfor han bjöd henne farväl, och gick genom det stora tafvelgalleriet, hvilket man måste passera för att komma till Helfrids rum, som lågo i öfra våningen. Några ljus ifrån den mellersta kranon upplyste det helt dunkelt. Jacobo hade tankfullt vandrat öfver detsamma och var just framför den stora kaminen, då en kvinna trädde emot honom. Det var Constance. De befunno sig mitt under kranon, der ljusen brunno, så att skenet derifrån föll på Constances drag. Att hon var upprörd syntes vid första ögonkastet; men det oaktadt upbar hon sitt hufvud med värdighet, och ett tillkämpadt lugn röjdes i rösten, då hon yttrade:

"Ursäkta, herr Lange; men jag önskade säga er några ord."

Jacobo gjorde en kall bugning till tecken att han uppfyllde hennes önskan.

"Unga Axelhjelm lär på något sätt ha uppväckt er vrede, och äfven gjort sig förtjent af den. Jag skulle vilja bönfälla för honom och bedja er skänka den felande tillgift. Detta är något jag så mycket mera ser mig föranlåten till, som — som — jag kanske är en indirekt orsak till hans försäelse."

Icke en muskel rörde sig i Langes drag. Han stod framför Constance fullkomligt kall.

"Har han anmodat fröken att föra hans talan?"

"Ja! Han har i ett bref begärt min förbön och bekant bevekelsegrunderna till sitt fel. Han har äfven på det mest bevakande sätt bebt mig, att jag skulle hos er utverka att han fick kvarstanna på Åkersnäs, så att onkel Romarhertja icke må få del af hans förbrutelse."

"Så. Har han äfven bekant för fröken, hvaruti denna bestod?"

"Nej!"

"Nå ja, det kan också vara sak samma; ty jag måste bestämt afslå hans böna att få stanna hos mig. Han skall bort, och det så fort ske kan. Är det något vidare fröken önskar säga?"

"Herr Lange!" Nu darrade Constances röst. "Af medlidande med mig, som ejes alltid skall få den anklagelsen att hos Axelhjelm frammanat öfverilade handlingar, behåll den stackars, ångerrulla gossen hos er! Jag bönfäller derom. Skickas han bort, blir han bestämt en förlorat människ!"

"Ni misstager er. Stannar han, är det ingenting att hoppas af honom; och icke är det såderles mycket nu heller. Derför är hvarje böna i detta afseende föspild. Det enda jag kan förbinda mig till, är hvad jag redan lofvat fröken Helfrid, nemligen att förtiga, hvad han gjort och säga att han så fort som möjligt kommer undan till ett annat and. Der får han på allvar lära sig att styra sina otygglade begär." Jacobo bugade sig och ämnade gå.

"Han hotar att bära händer på sitt lif, ifall han ej får stanna vid Åkersnäs," utropade Constance.

"Den, som har för afsigt att göra något dylikt, hotar ej dermed. Tillåt, fröken, att vi intes olika flera ord på den saken."

Lange afvägsnade sig. Constance kvarstod orörlig. Hon lyssnade efter stegen. När hon hörde galleriets dörr tillslutas efter honom, nedsjön hon på knä, under det en kvad snyftning hördes. Från väggen blickade grevinnan Gunillas porträtt ned på henne, med en blick så mild, att den trycktes bekaga den stackars gråterskan.

"O! denna man har ett hjerta af granit. Han skall aldrig, aldrig förlåta mig", tänkte Constance med förtviflan.

Hade Constance bättre känt människans hjertan i allmänhet, hade hon aldrig haft det hoppet att Jacobo skulle tillgifva henne det styng, hans stolthet fått. Allt kan mannen förlåta, blott man icke sårar hans egenkärlek. I detta fall rörde de alla lika, den mest godhertjade och den mest egoistiska, och Jacobo var icke något undantag.

Dagen derpå hade Helfrid ett långt enskildt samtal med läkaren. När denne hade rest, satt Constance allena inne hos henne.

"Nu är du så bra", yttrade Constance, "att jag utan fruktan kan återvända till Sturesjö. Jag ämnar resa på eftermiddagen."

"Du har varit mer än snäll, Constance, "att jag utan fruktan kan återvända till Sturesjö. Jag ämnar resa på eftermiddagen."

"Du har varit mer än snäll, Constance, som så uppoffrat dig för mig." Helfrid räckte ut handen. Constance steg upp och gick fram till henne.

"Käraste Helfrid, hvad är det att tala om. För Guds skull gör icke affär af ett sådant lappr."

"Constance", sade Helfrid med djupt allvar. "Se mig rakt in i ögonen och besvara en fråga!"

"Gerna." Constance såg med öppen blick in i Helfrids stora, mörkblå ögon.

"Älskar du Lange?"

Hastigare än tanken fattade Constance sitt beslut: att besvara frågan nekande. Hon kastade hufvudet tillbaka med en stolt rörelse, och den höga färgen på kinderna antog präglan af harnmens rodnad, då hon sade:

"Jag hvarken har älskat eller kommer att älska herr Lange. Han är en karl, aldeles icke passande för mig."

Helfrid betraktade henne en lång stund tigande.

"Jag beklagar dig, ty antingen har du nu uttalat en osanning, eller ock har du under hela hösten spelat en dig ovärdig komedi. I båda fallen är du beklagsvärd."

En paus uppstod, hvilken afbröts af Stephana. Hon kom in med nya tidningar, ur hvilka hon ville läsa högt för Helfrid.

På eftermiddagen reste Constance till Sturesjö, så att Jacobo icke träffade henne vid sin återkomst till Kungsborg.

Några dagar derefter sände greve Herman Evert till Göteborg. Han skulle derifrån afgå till England, så fort ske kunde.

Julaftonen var Helfrid nästan fullkomligt återställd. För Sturesjö- och Stålhamrarna, som voro inbjudna till Kungsborg, eklaterade greve Romarhertja förlöfningen emellan sin syster och fabrikören Jacobo Lange.

Visst tyckte en hvar, att Helfrid snarare liknade en, som förlöfvat sig med döden, än den, som ämnar gifva sig, så blek och aftärd föreföll hon; men helsans blommor skulle nog återkomma på dessa af lidandets snö betäckta kiner, så hoppades en hvar.

Några månader efter förlöfningen hemförde Jacobo den stolta fröken Romarhertja såsom sin brud till Åkersnäs.

"Vill du naturens väg till verklig sällhet veta? Se här dess första bud: A r b e t a!"

A f Leopold.

När vi kasta blicken tillbaka på den flydda tiden af nio år, huru kort förefaller den icke, och likväl, huru många omhvalfningar har icke på denna tidsrymd kunnat ske! — En enda gång är ju ofta tillräcklig, för att i sitt sköte omskapa en människas lif — och för andra kunna det en året efter det andra försvinna utan att framvisa någon förändring; man skulle kunna tro att tiden stått stilla, så lika äro dagarne hvarandra.

Efter nio års förlopp vilja vi återföra läsaren till skådeplatsen för de i det föregående skildrade skildrade händelserna.

Vårslöden hade åter klädt jorden i grönt. Det var en vacker söndag i maj. Den helgdagsklädda allmogon kom ut ur Kungsby kyrka. En stund pratade man med hvarandra om ett och annat på kyrkobacken. När greve Romarhertjas ekipage hade aflägnat sig med det grelliga paret, skingrade sig folket.

Ett par andra åkdon höllo på olika sidor af kyrkomuren. Det ena var sockenborna välbekant, det tillhörde patronen på Åkersnäs. Det andra var en resvagn, som af de nyfikna framkallade några frågor till kusken; men då de på dem fingo det svaret, att den tillhörde en resande, blefvo de tillfreds och lät den icke hindra deras hemvandring.

På den folktomma kyrkogården funnos tre personer. Den ena var en kraftfull och ståtlig man om några och fyrtio år, med ett ännu bildskönt ansigte, som uttryckte både intelligens, godhet och kraft. Han stod framför en prydd gravvård, smyckad med friska blommor. Det enkla granitkorset, som beskuggades af en lumig och skogig björk, var inhägnadt inom ett vackert jernstaket. Lutad emot det senare, betraktade han med ett vemodigt och sorgset uttryck de leende blommorna på grafkullen.

Ett stycke derifrån, dold bakom en tät hagtornsbuske, satt en ung kvinna. Med ett blick full af sorg och ömhet, betraktade hon från sitt gömställe mannen vid gravvården. Hon hade tryckt den darrande handen hårdt intill hjertat, allt gai tillkänna en hög grad af sinnerörrelse.

Efter att några ögonblick hafva stått orörlig och med ögonen häftade på denna torfva, som säkert dolde något för hans hjerta dyrbart föremål, aflägsnade sig mannen, och tog vägen utför kyrkobacken till en af de der stående vagnarna. Först när ljudet af det bortilande åkdonet hördes, lemnade den unga kvinnan sitt gömställe. Hon gick nu fram till gravsten, som han lemnat, och intog samma plats. Med ögon skynda af tårar, läste hon inskriften. Der stod endast: Helfrid Lange samt årstalet, när hon dog. Således död redan samma år hon blef Jacobos brud.

Den ena tåren efter den andra rullade utför den unga kvinnans kinder. Med sammanknäppta händer lutade hon hufvudet emot jernstaket. Det kvalfulla och lidande uttrycket i hennes drag utvisade en bitter smärta.

Ovisst är, huru länge hon blifvit stående, försjunken i sina sorgliga betraktelser, om ej ljudet af hastiga och raska steg stört henne. Hon såg forskräckt åt sidan, hvarifrån de kommo. En ung

The Test of Time

TOWER'S FISH BRAND WATERPROOF OILED CLOTHING. HIGHEST AWARD WORLD'S FAIR, 1904.

Canadas Nordvest.

HOMESTEAD LAGEN

Alla sectioner med jmma nummer af Kronolanden i Manitoba och Nordvest Territorierna, undantagandes 8 och 26, hvilka äro upplåtna för homestead eller reserverade som ved-lotter för settlarne eller för andra ändamål, kunna upptagas som homestead af hvilken person som helst, som är ensam hufvud för en familj, samt hvarje mansperson, som fyllt 18 år, till storleken af en kvartsection å 160 acres, mer eller mindre.

Anmälan för tillträde.

Anmälan göres personligen på landkontoret i det distrikt, der landet är beläget, eller om homestead-tagaren så önskar, må han på begäran hos "The Minister of the Interior, Ottawa", "Commissioner of Immigration, Winnipeg", eller till det respektiva lokala landkontoret erhålla rättighet att låta ett ombud uttala tillträdesbeviset för honom. En afgift af \$10.00 erläggs för för tillträde.

Homestead Skyldigheter.

Under den nuvarande homestead-lagen skall skyldigheterna fullbordas på följande sätt, nämligen: —

1) Genom att minst sex månader bygga och bo på landet hvarje år under en termin af minst tre år.

2) Om fadern (eller modern om mannen är död) till en person, som är berättigad att upptaga homestead, bor på en farm i grannskapet af det homestead, som af sådan person upptagits, uppfylls, fastskyldigheten under den tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt hos sin fader eller moder.

3) Om en nybyggare har erhållit patent på sitt första homestead, eller Certificat för utöfrandet af sådant patent atterstat af i den ordning, som föreskrives i Wominton Lands Act, samt erhållit tillstånd för ett andra homestead, uppfylls skyldigheten under tiden före patentets erhållande af sådan person genom att vara bosatt på sitt första homestead.

4) Om nybyggaren har sin permanenta bostad på farm, som eges af honom i grannskapet af hans homestead, uppfylls bostadsskyldigheten genom att vara bosatt uppå nämnda farm.

"Grannskap" i det föregående menas antingen samma township eller ett dermed sammanhängande.

Homesteadtagare, som vill tillgodogöra sig förmånerna af bestämmelserna 2, 3 och 4, måste odla minst 30 acres eller hålla minst 20 kreatur jemte erforderliga stallbyggnader, samt dessutom hafva 80 acres ordentligt inhägnade.

Hvarje homesteadtagare, som brister i att fullgöra homesteadtagarens skyldigheter, riskerar att få sitt homestead annullerat och öppnat för nytt tillträde.

Begäran om patent

kan inlemmas vid slutet af de tre åren till den lokala land agenten, underagenten eller homestead-inspektören. Innan denna begäran insändes, måste settlaren gifva sex månaders skriftlig notis till "the Commissioner of Dominion Lands", Ottawa, att han ämnar uttaga patent.

Underrättelser.

Nyanlända invandrare erhålla på immigrationskontoret i Winnipeg eller Dominion Land kontoret i Manitoba och Nordvest Territorierna underrättelser om det land, som är öppet för tillträde, och från tjenstemännen kostnadsfria råd och upplysningar samt hjälp för att tillförsäkra sig ett passande stycke land; samt klara underrättelser med afseende på land, skogs-, kol- och minerallagarna såväl som kronolanden i jernvägsbältet i British Columbia, erhållas på begäran hos "The Secretary of the Department of the Interior", Ottawa, "The Commissioner of Immigration", Winnipeg, Man., eller till någon Dominion Lands agent i Manitoba.

W. W. Corry

Vice Inrikesminister. N. B. — Utom dessa frihemman, till hvilka ofvanstående förordning hänförs, finnas tusentals acres af bördigt land tillgängliga för arrende eller köp från jernvägarna eller andra firmor.

man nalkades på den gång, som förde förbi Helfrids hvilorum. Då han skulle passera, kastade han en blick på grafkorset, och vid åsynen af det man, som stod der, tvärstannade han.

Fruentimret ämnade aflägsnade sig, då han af-tog hatten, med de orden:

"Ursäkta mig; men hvems graf är detta?"

"Fabrikör Langes fru hvilar här."

"Ah! Den unge mannen kastade en forskande blick på damen han tilltalade och bifogade:

"Fabrikör Lange har således varit gift?"

"Ja, med fröken Romarhjerta." Fruentimret gjorde en böjning på huvudet och aflägsnade sig.

"Endast nio år hafva passerat sedan jag var här, och så många förändringar," tänkte den unge mannen. Äfven han stannade en stund vid Helfrids grift.

"Ädla, högsinta kvinna," fortfor han i tankarne. "I hvilken stor skuld stod icke jag till dig? Huru många gånger under dessa händelserika år har jag icke önskat att få återse och tacka dig. Nu — är både du och hon, den fromma och hjertegoda mor Inga, döda. Frid öfver edert stof!" Han gick några steg längre fram och stannade vid ett litet jernkors, hvaruppå stod: "Här hvilar Inga Bengtsson." På denna graf knäböjde han. Man kunde se, att han fram-hvåkade en tyst bön. Långe dröjde han på kyrkogården; det var liksom han haft svårt att skilja sig vid Inga Bengtssons graf.

Middagen var förleden, då han aflägsnade sig ifrån de dödas hem och steg upp i en så kallad skäckärka, som med sin sofvande skjutsbonde höll vid kyrkogårdsmuren.

"Till Åkersnäs", befalldo den unge mannen, när han lyckats få lif i skjutsbonden.

I Kungsborgs matsal var ofvannämnde söndagsmiddag ett litet sällskap, bestående af de närmaste grannarne, församlad omkring middagbordet.

Stephana, nu ett fruntimmer om några och fyrtio år, hade af tiden blifvit så skonsamt behandlad, att hon ännu kunde kallas vacker. Med detta intagande behag och denna medfödda värdighet, som utmärkte hela hennes väsen, gjorde hon les honneur såsom värdinna. Hon talade med alla och visste alltid att inledda något samtalsämne, som kunde intressera hela sällskapet.

Ibland bordgästerna fanns en ung flicka om tjuguet år, liten till växten, med ett ansigte så rörigt och lifligt, att det genast vid första ögonblicket frapperade, ehuru dragen ej voro regelbundna. Hon kunde alldeles icke få namn af vacker, men det låg något originelt i hela hennes utseende, som fäste intresset. Det var Olga Callenstjerna. Hon samtalade med byggmästaren Kurt Axelhjelm, hvares hela utseende och sätt var oförändradt. Vår byggmästare syntes ofantligt intresserad af sin lilla gäst.

"Till venster om Stephanas satt fabrikör Lange. De försvunna nio åren hade gifvit hans drag en ännu manligare prägel och alldeles utplånat det uttryck af vekhet, som återfanns i dem under hans yngre år. Det låg mera energi och kraft i hans utseende; men äfven ett drag af stränghet, som icke funnits der förr. Han uppbar sitt huvud med lugn värdighet, men utan allt öfvermod. De underbart vackra ögonen hade ännu sitt strålande uttryck. Det syntes tydligt att man hade framför sig en man, fullt medveten af sin öfverlägsenhet.

"Nå, Olga, när väntar du hem Constance?" frågade Stephanas.

"När? — Ja, den som det visste. Constance skref i sitt sista bref: 'När jag kommer är likgiltigt, nog af, jag kommer rätt snart.' Detta var redan fjorton dagar sedan," svarade Olga.

"Jag tror det är nära nio år sedan fröken Constance lemnade Sturesjö?" inföll Kurt.

"Hon reste derifrån våren efter sin inflytning dit," sade Olga leende.

"Och herrskapet hafva icke träffats sedan?"

"Jo, vid min första konfirmation, för sex år tillbaka. Jag var då i Stockholm med onkel Romarhjertas. Sedan dess har jag varit här på Kungsborg hos tant Stephanas, och Constance nästan hela tiden utomlands. Nu äntligen har hemlängtan gripit hennes sinne, och derfor får jag den glädjen att återse min syster."

"Är ni blott förälskad i stället?"

"Å nej, jag är olyckligt betagen i tant Stephanas, i onkel Romarhjerta och fabrikör Lange."

Kurt skattade och började skämta med Olga öfver hennes mångsidighet, då det var frågan om förälskad.

Jacobo hade under det Olga talade om Constance förblifvit tyst. En af gästerna vände sig till honom med den frågan:

"Herr fabrikören har väl hört talas om den der jernflyngsmaskin, en ung svensk, som vistas i England, upfunnit? Han lär ha erhållit patent på den i Tyskland, Frankrike och England."

"Jag har icke allenast hört talas om honom; utan gjort ännu mera, jag har engagerat honom såsom föreståndare på min fabrik," svarade Jacobo.

"Alla har en längre tid uppehållit sig i Amerika samt derstädes arbetat under vår utmärkte landsman, kapten Eriksson. I Amerika har han erhållit patent på någon annan maskin, som skall vittna om ett ovanligt mekaniskt hufvud."

"Hvad är hans namn? Jag läste det visserligen i en tidning; men det har fallit mig ur minnet."

"Han heter Ivarson," svarade Jacobo.

"En karl med hans resurser gör oklokt, då han återvänder till Sverige. Han har bra mycket

större framtid i utlandet," menade greve Romarhjerta.

"Jag är af motsatt tanke. Sveriges naturliga näringsgren är ovedersägligen metallfabrikation; flerfaldiga förhållanden visa på det mest afgjordt sätt deråt. Dess förnämsta rikedom är ju jernet. Nå väl, hvar och en som eger förmågan att utvidga användbarheten af denna svenska guldgruva, bör ega en framtid här. En man, sådan som ingenjör Ivarson, skall ovillkorligen göra en vacker karriär i sitt fosterland. Derfor erbjöd jag honom engagement hos mig, emedan jag hade hört, att han ämnade sig tillbaka hit."

"Ingenjör", upprepade en gammal kapten. "Hvad är han egentligen för ingenjör?"

"Ingenieur mecanique, såsom man säger i utlandet, eller civilingenjör, såsom vi uttrycka oss."

Man steg upp ifrån bordet.

Stephana yttrade, vänd till Jacobo:

"Du gaf väl order om, att ifall ingenjören skulle komma till Åkersnäs i dag, han får hit?"

"Ja, jag lemnade en biljett till honom, hvaruti jag meddelade er vänliga inbjudning."

Man hade druckit kaffe, och Olga höll på att med mycken humor beskrifva för Lange och Kurt, hur fullt och fast hon som barn trodde på spöken, och huru stor respekt hon hade haft för att komma i beröring med några uppbarhets ifrån de ondas rike, hvarom hennes anna berättat så förunderliga och trovärda saker. Lange och Kurt skattade rätt hjertligt, och den senare framkastade just den frågan, huru hon blifvit bodd för sin vidskepelse, då Eklunds gråa hufvud syntes i salongsdörren. Han nalkades Jacobo och gaf honom ett kort, bifogande:

"Den herrn, som lemnade detta, väntar herr fabrikören i lilla förskäpet." (Så kallades ett rum, der gästerna på Kungsborg vanligen infördes, för att ordna sin klädsel, eller väntade till dess de blefvo emottagna.)

Jacobo kastade blicken på kortet. Der stod: "Ingenjör Ivarson."

Olgas lifliga ögon hade äfven läst namnet. Hon utropade:

"Så gudomligt roligt, att vi fingo hit den der halfengelska ingenjören."

Lange gick, och Olga fortfor, vänd till Kurt: "Nå, huru föreställer byggmästaren sig det der geniet?"

"Sannerligen jag gjort mig någon bild af honom."

"Icke! Är det möjligt? Genast när jag hörde honom nämnas vid bordet, hade jag honom lifs levande framför mig."

"Ni har en liflig inbillning," sade Kurt leende.

"Nå, hur tror ni, han ser ut?"

"Han är en liten, spenslig karl. Alla genier bora vara små. Han är mager och gulblek. Alla som tänka mycket måste vara bleka och magra. Naturligt och grubbel tära på kroppen. Han har genomträngande svarta ögon, tunna läppar och ..."

"Ingenjör Ivarson," ljöd Eklunds röst. Olga tystnade och vände sig hastigt om, för att taga den inträdande i skärskådande. Fick hon verkligen se en liten, mager och blek karl, med ett ansigte vittnande om nattvak och ansträngningar? Nej! Lange förde med sig en ung man af medelmåttig längd, kraftfull kroppbyggnad och med ett ansigte fullt af ungdomsöf och helsa. De stora, arliga blå ögonen, det vackra, täta, ljusbruna skägget och det lockiga håret gjorde hans utseende ganska föredelaktigt. Ett par långa veck på den hvita och höga pannan, antyde, att lifvet icke alltid smålet emot den unge mannen. Den lifliga och fria blicken utvisade sorglöshet. Hans utseende var något upprördt, då han följde Jacobo fram till Stephanas och greve Romarhjerta; men han förde sig likväl med ledighet.

Nu såsom alltid, då en främling besökte Kungsborg för första gången, upptogs hela hans uppmärksamhet af Stephanas, som genom sin öfverlägsna bildning, sin vana att i konversation behandla alla möjliga ämnen, alltid fängslade intresset. Under det var ingenior samtalande med värdinnan, sade Olga till Kurt:

"Jag kan icke begripa huru det kommer sig; men ingenjören utseende förefaller mig bekant. Bestämnd har jag sett hans ögon förr, om jag också ej har sett honom själf."

"Basta fröken Olga, ni vill väl aldrig gå så långt, att ni påstår er ha sett hans ögon, utan att hafva sett karlen. — Den fantasien är fullt lika tillförlitlig, som det porträtt ni gjorde af honom var likt. Finner ni honom motsvara den bild, ni föreställde er?" Kurt skattade.

"Ack, min Gud, hvem kunde tänka sig ett geni med ett dylikt utseende! Han har ju ingenting ovanligt i sitt yttre. Se bara, han pratar och skattar alldeles som en annan människa."

"Vill ni då att han skall tuga och se surmulen ut?"

"Han bör se distrahit ut. Det passar alldeles icke för ett mekaniskt underdjur att hafva den der säkerheten i sitt sätt. Han borde vara tafatt, tumma på hatten, förä handerna genom håret, som skulle vara ostädadt, och se förskräckt ut på allt hvad fruntimmer heter. Då kunde han ingifva mig aktning för, sig såsom snille."

Kurt skattade, men hann icke svara. Eklund anmåde fröken Constance Callenstjerna, Olga flog af öfver golfvet, och innan Constance hunnit öfver tröskeln, låg hon i systems armar.

Omfamningar, välkomstönkningar, handtryckningar och helsingar till höger och venster följde. Alla gästerna voro Constance bekanta från hennes förra vistande på Kungsborg. Den nykomne ingenjören var den enda främmande. Efter den första helsingstormen presenterade Stephanas honom. Constance ingående den unge mannen från kyrkogården och yttrade:

"Vi hafva träffat hvarandra förut i dag."

"Jag beklagar blott, att vårt första sammanträffande skulle ega rum på ett så sorgligt ställe," svarade han.

"Hvarför kallar ni det sorgligt?"

"Emedan det erinrar om lidna förluster."

"Men äfven om det luga, som grafven gömmer."

Ingenjören drog sig åt sidan, och Constance tog plats emellan Stephanas och Olga, båda med deltagande och öfverraskning betraktande hennes bleka ansigte. Trots de leende läpparna och de om glädje vittnande orden, låg det svärmod i blicken.

Jacobo hade utan tecken till rörelse hälsat på Constance med en artig bugning. Det återstående af aftonen slysselsatte han sig nästan utslutande med Ivarson.

Constance blef snart omringad af de församlade damerna, som gjorde frågor om utlandet. De kunde omöjligt styra sin lust att höra berättelser om hennes resor m. m. Under det Constance blef tvungen beskrifva hur damerna i Paris och Berlin voro klädda etc., samt redogjorde för alla dessa småsaker, som äro så ofantligt tröttnande, närnade sig Olga till Lange, som om hennes vistande i Frankrike, Italien och England stod och talade med greve Herman.

"Hvar har jag sett ingenjör Ivarsons ögon förr, kan herr Lange upplysa mig derom?" frågade hon.

"Den frågan kan omöjligt någon annan än ni själf besvara," sade Lange.

"Min Gud, jag får icke någon ro, förr än jag får reda på, hvar jag sett dem. Jag vet icke någon annan råd, än att jag rusar på karlen och spörjer honom."

"Basta fröken Olga," inföll Jacobo, "lugna er och lemna den stackars Ivarson i fred för ett forskningsbegär! Nyfikenheten är ett fel, som vi böra söka bemästra."

"Vill ni påstå, att jag är nyfiken?"

"Alldeles ofantligt."

"Jag skall gifva er orätt."

"På hvad sätt?"

"Derigenom att jag aldeles icke söker ut-forska, hvar jag sett de der ögonen."

"Fröken Olga, ni lofvar mer, än ni kan hålla."

"Tror herr Lange det?"

"Jag är öfvertygad derom."

"Gudt, här har ni mitt hedersord derpå att jag aldrig skall fråga efter hvad som icke rör mig och ingenjören ögon intressera mig för öfrigt aldeles icke."

"Det var ett vackert prof på seger öfver er själf," svarade Lange med ett retsamt leende. Det såg ut som Jacobo ville förtreta Olga, så att hon af särad ambition skulle lemna Ivarson i fred för sin nyfikenhet.

När Constance på ett ögonblick hade gjort sig fri från de enträgna frågerskorna, nalkades Kurt.

"Det var en öfverraskning att träffa baron här," sade hon.

"Byggmästare, om ni tillåter," rättade Kurt.

"Ni är er lik, märker jag."

"Fullkomligt."

"Jag har färska helsingar från er bror. Jag träffade honom i Stockholm."

"Jag tackar för helsingen, men kan icke förstå huru han skulle sända mig någon sådan. Jag trodde icke, att han hade sig bekant att jag rest till Kungsborg."

"Helsingen var också icke sänd af honom, utan jag ville blott dermed säga, att vi samman-träffat. Han har gjort en briljant affär på ett patent i England, hörde jag. Att döma efter hans lefnadsätt, tycktes han på detta ha vunnit en icke obetydlig förmögenhet."

"Tyvärr, är det så," svarade Kurt med en allvarlig röst.

"Hvarför säger ni tyvärr?"

"Derför att den så lätt förvärfvade förmögenheten har till följd, att min bror lemnat ett verk-samt lif, för att öfverlåta sig åt begäret att såsom ädling förstöra, hvad han utan svårighet förvärfvat. Detta är en olycka för en så ung man som han och kan lätt leda till förlerd; men tillåt att vi lemna detta. Ämnar ni nu bosätta er på Sturesjö?"

"Ja, tills vidare. Jag liknar flyttglädlarna, jag trifs icke länge på en och samma plats."

"Alltid lika ombytligt?"

"Nyckfull, menar ni?" Constance smålog.

"Hvad vill ni, jag skall göra? Jag har af naturen fått ett oroligt och nyckfullt lynne och kan således icke blifva annorlunda. Jag som ni, är mig lik."

"I allt?"

"Ja ..."

"Äfven i er fiendskap emot mig? Har ni ännu icke förlåtit händelserna i Berlin?" Kurt såg med en nästan gäckande min på Constance.

"Jag har upphört att förarga mig öfver dem."

"Ni är mer än god! — Det vill säga, vi äro icke mera fiender."

"Nej, jag har lärt mig att stora fel och stora förtjenster kunna trifvas tillsammans. Jag betraktar nu er karakter och edra handlingar med en tjugufåttårsrigs erfarenhet, och den är allt större än en nittonårsig."

"Gud vet. Jag tror att instinkten vid nitton är lika tillförlitlig, som erfarenheten vid tjugufåttå. I allmänhet kan man säga om erfarenheten, att den är en dygd, som tjénar oss föga; vi följa icke dess råd, när vi böra göra det. Menniskan blir sällan klok nog att låta det förlutna tjena sig till varning för framtiden."

Följande förmiddag egde ett långt samtal rum emellan Ivarson och Jacobo. Dataljerna deraf äro aldeles öfverflödiga att här redogöra för. Resultatet blef, att den förre skulle blifva verkstads-föreståndare på Åkersnäs emot en öfverenskommen lön. Derjemte föreslog Jacobo honom att han äfven här i Sverige skulle taga patent på de uppfinningar, för hvilka han erhållit stället i utlandet, der han sålt dem. Han skulle sedan på Langes verkstad ega rätt att förfärdiga dessa maskiner och för sig ensam behålla afsättnings-rätten och vinsten. Villkoren voro allt för fördelaktiga att icke Ivarson skulle gå in derpå. Ett ömsesidigt kontrakt uppgjordes, och den nya

verkmästaren skulle redan följande dag tillträda sin befattning.

Om aftonen, under det Jacobo arbetade på kontoret, vandrade Ivarson utför bruksgatan och fram till Bengts boning. Majsolen log så mildt sitt afsked åt jorden. Den unge mannen gick långsamt och stannade stund efter annan, betraktande nejden omkring sig. Öfver de eljes lifliga dragen hvilade nu ett uttryck af vemod, blandadt med en viss stolthet. Ett stycke ifrån smedens boning stannade han åter.

Den lilla stugan hade blifvit förvandlad till ett vackert envåningshus, kältappan till en liten trädgård och blomsterkvarteret till en riktig rosen-gård. I stället för den lilla grönmalade bänken utanför huset, var det nu en prydlig förstugukvist med stolar. På en af dem satt en reslig karl och framför trappan lekte en liten pilt om tre år. Hela tafan hade något i högsta grad fängslande. Ivarson betraktade den länge. Slutligen gick han fram. Först när han stod vid grinden, märkte honom den lilla gossen, som började ropa:

"Faj, faj, fjemmande 'ajje!' Bengt vände på hufvudet, och då han fick se en fin herremann, reste han sig och aflag öfvermåsan.

Ivarson hade gått genom grinden och fram emot Bengt, sägande i det han besvarade hälsningen:

"Ni är ju Bengt, mästerns mad på Åkersnäs."

Rösten, hvarmad frågan gjordes, låt upprörd.

"Jo, jo men är jag så," svarade Bengt och ville att den främmande skulle stiga in i huset.

"Nej tack, låt oss stanna här." Han satte sig.

"Jag är den nya verkmästaren på Åkersnäs. Som jag i morgon skall tillträda min befattning, önskad jag i afton lära känna dem, som förestår smedjan." Ivarson hade aftagit den lätta som-marhattan och förde handen öfver pannan.

"Det var allt ogement hyggligt af verkmästaren att komma hit till mig, för att göra bekant-het. Ni är en mycket ung herre, och lär ändå hafva så stort beröm om er, att det skall vara förunderligt." Bengt betraktade Ivarson, som satt med hufvudet lutadt i handen.

"Se på mig rätt noga, mästern Bengt, och säg om ni icke känner igen hvem jag är," utropade Ivarson och lyfte upp hufvudet. "Skulle det vara möjligt att jag undergått en så stor förändring, att ni icke skulle känna mina ansigtsdrag."

Bengt fäste ögonen på den unge mannen med en halft bestört, halft öfverraskad min.

"Det är alldeles omöjligt," stammade han.

"Nej, ni kan icke vara ... och ändå är ni så lik ..." Smeden sprang upp. "Jo, vid min syndiga själ är det icke ..."

"Ivar," inföll Ivarson och räckte honom med händerna båda sina händer. "Jo, min redlige Bengt, här har ni mig nu. Jag hoppas att ha gjort er och mor Inga heder."

"Vore ni än en aldrig så fin herre, måste jag sluta er i min famn. Nå, det var något till glädje. Tankt hvad det skulle ha gått mor till hjerta, om hon ännu lefvat."

Det var ett eget skådespel att se den unge, elegante mannen kasta sig i den grofve smedens armar. Säker är, att kanske aldrig ett trofastare famntag blifvit utbytt, eller återseendets glädje varit renare och sannare, än den nu var. Sedan de första glädjetrytningarna voro förbi, ville Bengt ropa sin hustru, för att visa henne den Ivar, han så mycket talat om. Ivar hejdlade honom.

"Patron Lange såväl som jag själf önskar att tills vidare ingen mig få kändedom om att jag och Ivar äro en och samma person. Först när jag har stadt mitt rykte och gjort mig känd och aktad, vill jag säga alla dem, som minnas mig."

"Detta är Ivar, det öfvergifna barnhusbarnet, den för ett brott misstänkte, och med en oförtjent vänära fläckade gossen, som ni ville slita i stycken. Se hvad arbetet gjort af honom." Derför, Bengt, icke ett ord om hvem jag är. Er hand derpå."

Bengt gaf honom ett redligt handslag, hvarefter han ropade på Kerstin, för att visa Ivar sin unga hustru. Ut på förstugubron trädde en ung, vacker och storväxt kvinna med ett barn på armen.

"Det der är sedan fyra år min hustru," sade Bengt och såg på sin "kvinna" med stort blick.

"Se du, Kerstin, det här är vår nya verkmästare, om hvilken jag berättat, att patron talat så mycket. Han, som gjort alla de der uppfinningar, ja, jo men, den der herrn är något till karl må du tro. Det är en arbetare, som heter duga. Tag derför fram af ditt bästa öl och se till att vi kunna gifva vår hedersamma gäst en duktig kvällsvard. Du ska veta, min rara guma, att jag är liksom litet stolt öfver den här herrn."

Bengt gnuggade händerna af förnöjelse. Kerstin neg så vackert för den unge herrn, som tog henne i handen, klappade barnet, hon hade på armen och kysste den lilla trädingen, som öfver och gapade på sällskapet, helt förluffad öfver fars betende.

När Bengt och Ivar åter sutto allena, medan unga mor höll på att ordna kvällsvarden, sade Ivar leende:

"Men hur var det möjligt att ni icke genast kände igen mig, Bengt?"

"När jag först fick se honom, tyckte jag att de der öppna och trohetjerte ögonen voro mig väl bekanta, men det var också allt, för si verkmästern har ju xuxit upp till en hel karl, ifrån att vara en liten klen pojke, och har ju skagget alldeles förändrat honom. Herr Gud, aldrig kunde jag tro, när jag tog afsked af den stackars gråtande Ivar i Göteborg, hvarifrån han skulle resa så långt, att när vi åter skulle råkas, han då skulle vara min förmän och en riktig ryktbar karl. En sådan glädje för mig."

"Det räddade mitt lif"

Berömd medicin prissas

Mrs. Willson berättar hur hon i öfver två år utvaldt under läkbehandling och öfvergått gen denutom allbetalen massa besvär af mediciner, som allt till ingen nytta. Hennes månadliga perioder hade upphört och jag plågades mycket af svimmingsanfäll, inflyttningar, ryggvärk och andra besvär, och jag var så velt att jag knappt kunde hålla mig uppe, som ett stort besvär jag att tillskriva Mr och fröken Lyda E. Pinkham's Vegetable Compound och jag är nu frisk och glad, ty efter att hafva blifvit följande instruktioner hvila ni såsom till mig till kostnadsfritt, började åter de månadliga perioder; jag är regelbundet och vid fullt hälsa. Om det ej varit för Mr skulle jag dag till dag vara död.

Mrs. T. C. Willson, Manning Ia., skriver följande till Mrs. Pinkham: Kära Mrs. Pinkham: — "Jag kan med säkerhet säga att ni räddade mitt lif och jag kan ej i ord tacka Mr dröfver."

När kvinnor besvärar af oregelbunden och smärtsam menstruation, svaghet, hvita flusen, rubinulnar eller varldning i lifvornen, den medlyngande, trötta känslan, inflammation i äggstockarne, ryggvärk, viderspanning, allmän svaghet, dålig matsmältning eller förtärliga nervor, så bör de alltid komma ihåg, att det finnes ett bepröfvadt och sant medel, Lyda E. Pinkham's Vegetable Compound borttagt genast sådana besvärigheter.

Ingen annan kvinnomedicin i världen har erhållit ett liknande erkännande. Vågra att köpa någon i dessa ställen. Mrs. Pinkham inbjuder alla sjuksa kvinnor att tillskriva henne om råd. Hennes råd och medicin hafva återställt tusentals till hälsa. Adress: Lynn, Mass.

Mrs. T. C. Willson

ITT SPECIELT • FRITT TILLBUD.

Hvarje läsare af denna tidning som skriver ett brefkort på sitt eget språk och adresserar det till: Scandilavium Department, Miller Medical Co., Elkhart, Ind., emottager följande:

1. En vacker bok med förgyllt afbildning af ett gamla lands lagers på omslaget. Skriften på boken är tydlig. Också en af de bästa böcker på engelska.

2. What's Wrong? En underbar "pocket" bok, illustrerad.

3. What to Eat. En underbar ny upplaga av en bok om matlagning, lunch, middag och supper.

4. Character of Faces: Hur man kan läsa sin egen och sina vänners karakter i ansiktet. Någon illustration.

5. The Story of Hands: Hur man kan läsa det förlutna och konstruera i handens linjer. (Palmistry.)

6. Gå öfver att skriva gäst och adress: Scandilavium Department, Miller Medical Company, Elkhart, Ind.

—Sällskapet—

'Vitterlek'

är ett familjeförfordr, hvar så väl äro som yngre kunna delaga. Det kan spelas af från tre till tio personer. Allt som är nödvändigt är att kunna läsa. Spelen kommer af sig själf. En lista af 'Vitterlek' (Autoren) gifver tillfälle till nöje året rundt. Tryckt i två färger. Pris pr. lek 40c.

Portofritt tilländat vid omotagande af beloppet. C. RASMUSSEN PUBL. CO., 720-724 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

PAXTINE TOILET ANTISEPTIC

FOR KVINNOR

som lider af svaghet, ögon, förderliga, brist på söm, darr, arbetar öfverett. Den renas grundligt, förför blis, hämnar flyttningar, inflammation och smärder, botar Hvita Flusen och besvär i näsan.

</

The World's Champion "LORETTA D" No. 54798. U.S. Separator tiller VERLDSREKORDET för ren skumning. VERMONT FARM MACHINE CO., Bellows Falls, Vt.

EN LOGN AF KÄRLEK.

Det ringde på där nere på porten... Det ringde på där nere på porten... Det ringde på där nere på porten...

— Denna gång skall jag tala... — Denna gång skall jag tala... — Denna gång skall jag tala...

— Ni är alltså här ändå! — sade hon med ett dämpadt skrätt... — Ni är alltså här ändå! — sade hon med ett dämpadt skrätt...

— Det är nödvändigt, ni har ju gifvit mig edert hedersord på... — Det är nödvändigt, ni har ju gifvit mig edert hedersord på...

— Ja, ni vet ju, att det fattas bara de sista penseldragen... — Ja, ni vet ju, att det fattas bara de sista penseldragen...

— Men skall inte målningen göra det? Fröken Landale... — Men skall inte målningen göra det? Fröken Landale...

— Ah, Vera! Så skön, och dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom... — Ah, Vera! Så skön, och dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom...

dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom... dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom...

— Är ni rädd för hvad eder förnåma umgängeskrets skall säga? Hvarför? Har jag icke arbetat mig fram och vunnit ett namn? — Är ni rädd för hvad eder förnåma umgängeskrets skall säga? Hvarför? Har jag icke arbetat mig fram och vunnit ett namn?

— Det är allaredan berömd... eller skall snart bli det. Låt mig nu få se på bilden, så att jag kan bedöma edert arbete med mina egna ögon. — Det är allaredan berömd... eller skall snart bli det. Låt mig nu få se på bilden, så att jag kan bedöma edert arbete med mina egna ögon.

— Det är edert! Jag skall skicka det i dag. Jag skall sända er det redan i dag. Sedan kan ni visa det för världen. — Det är edert! Jag skall skicka det i dag. Jag skall sända er det redan i dag. Sedan kan ni visa det för världen.

— Men... men... nej, jag vill ej säga något. Ni kunde kanske bli inbilsk, om ni ej redan blifvit det. Men hör, jag vet, hvad jag är skyldig er för det... — Men... men... nej, jag vill ej säga något. Ni kunde kanske bli inbilsk, om ni ej redan blifvit det. Men hör, jag vet, hvad jag är skyldig er för det...

— När skiljades portiererna. Vera sträckte händerna mot honom, och han hörde hennes stämning... — När skiljades portiererna. Vera sträckte händerna mot honom, och han hörde hennes stämning...

— Min egen vän, förlåt mig! Vera Landale hade begagnat ett gammalt knep för att pröva, om hans kärlek var äkta... — Min egen vän, förlåt mig! Vera Landale hade begagnat ett gammalt knep för att pröva, om hans kärlek var äkta...

— Han höll henne i sina armar... höll henne, som om han aldrig velat släppa henne. Vera tänkte ej mer på sin stolta släkt eller sina höfdragna vänner... — Han höll henne i sina armar... höll henne, som om han aldrig velat släppa henne. Vera tänkte ej mer på sin stolta släkt eller sina höfdragna vänner...

dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom... dock så falsk! Vet du ej, att jag skulle välsignat din fattigdom...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

Ryt fra Danmark.

„Kongens Hærs. Kongen har tildelt Hærsførerene J. J. Miles, Hærsfører af Hærsførerene „Solva“ af Grimby, og James Walker, Hærsfører af Hærsførerene „Kongens Hærs“ af København, Hærsførermedaljen i Guld. — Kongens Hærs. Kongen har tildelt Hærsførerene J. J. Miles, Hærsfører af Hærsførerene „Solva“ af Grimby, og James Walker, Hærsfører af Hærsførerene „Kongens Hærs“ af København, Hærsførermedaljen i Guld.

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

— Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld... — Här i Amerika är man snart van vid att, på otrolig kort tid, se de märkvärdigaste förändringar och det tager minnsan mycket för att imponera på en i detta händelse-rikets värld...

— Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken... — Det rikaste guldmindesträkt i världen. För omkring 2 år sedan fanns det långt ute i Nevada en öde och tom öken...

Subskribera Nu på aktier i ROYAL GOLD MINING COMPANY, GOLDFIELD, NEVADA. För 7 Cents pr Aktie. Gifver \$80,000 pr månad i aktieutdelning!

ALLAN LINIEN. KONGL. POSTÅNGFARTYGEN. Speciala bekvämligheter för tredje klassens passagerare. H. & A. ALLAN, Montreal, ELLIS & GROGAN, Calgary, Alt. W. P. F. CUMMINGS, C. P. R., Winnipeg, Man.

Bygger Ni? Kom ihåg att Eddys förbygningsapparat är den bästa i marknaden. TEES & PRESSE, AGENTER I WINNIPEG.

Hvarför användes Dr. P. Håkansson's SALUBRIN allt mer och mer? Ingalunda väsentligen på grund af annonsering. Om ett preparat saknar öfverlägsna egenskaper, hjälper ingen annonsering i världen.

SVENSKT ROMANBIBLIOTEK. Maria Sophia Schwartz's "Mannen af Börd och Kvinnan af Folket". "Arbetet Adler Mannen." C. Rasmusen Pub. Co., 720-724 80, 4. ST., MINNEAPOLIS, MINN.

Ordet fritt.

BREF FRÅN NÅGON I STOCKHOLM. Det har varit bråk med planteringen...

Det kan vara fara varit, att den tonen vill framkomma om våra många handelslyste...

Det är visst frage om aningen det skall lifva utsagad rundt...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Upplysning om denna och bilden en utlysning litet längre i väster...

Plantor af tomater, kål o. s. v. kunna odlas i trädgården...

Det är visst många som väntar, hvilka stora trädgårdar...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

Att föreläsning utan att vara uppmärksam därtill...

THE STANDARD TRUST CO.

Till Farmar och Settler!

LÄS DETTA, INNAN NI GÅR VIDARE! Vi haiva nu till salu, från och med dato till våren...

Som ofvannämnda Bolaget äro utsedda trustees för ägrenna, komma vi endast att handla med värliga settlere...

WM. HARVEY MANAGING DIRECTOR Standard Trusts Co. Cor. Portage Ave och Fort Street, Winnipeg

Dona McLEA & R CHRDS 620 MAIN ST., N. W. Cor. Logan. Telephone 135

Svagrdricka brygd på ren malt och utan skadliga tillsatser. Denna maltbryck besitter mycket lag alkoholhalt...

Bensons Bryggeri Louisebridge P. O.

H. G. Y. HUSEN, Cläreholm, Alta. SÄLJER

Farm Land både med och utan Irrigation. Åtager sig alla slags kommissionsuppdrag mot lågt arvode.

C. T. ALLBUTT ARTIST OCH PHOTOGRAF. har öfvertagit Bell Photo Studio

Dr M. C. Clarke TANDLÄKARE. Kontor öfver Craig's 'Dry Goods' butik, 530 MAIN Street.

VED Alla slags Ved- och Kolsorter finnas på lager hos undertecknad.

KOL Telefon 798. Bostad: 96 Dagmar st.

M P PETERSON Herr-Ekipering. Skjortor, Kragar, Halskrav och nadsdukar af Silke samt fördrigt alt' som tillhör en första klassen Ekiperingsaffär.

Våra varor äro rednara. Vårpriser likaså.

White & Mahan HAS. NOMBUNG PAUL PROZERYV

RÖK den berömda REFERENDUM fabricerad af

"Känseln" är ett yttre sinne - men att känna smärta är sansens - då Ni begagnar MONKS' OIL.

D. W. Griffith FINSKRADDARE. Ett utvaldt lager af moderna tyger. Pälskragar från \$3.00 upp.

210 Alexander Tel. 2421 Winnipeg, Man.

C. A JACOBSON Land- och Kommissions Kontor 205 lex der ve.

SAVOY HOTELL 684 W 6th Main Street, TAXA \$1.00 PER DAG, MÅLTIDER 25 cents. J. H. FOLIS, ägare. WINNIPEG.

Godt land, hvarest Jordbruk lönar sig.

Canadian Pacific Banan har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordväst. För att förenkla betalningssystemet har bolaget uppsatt följande vilkor:

Table with 4 columns: Acres, Price per acre, Interest rate, and Term. Rows show different land parcels with varying prices and terms.

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på tio år, måste köparen så sig ned på landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextonde del af och gifva tillfredsställande prof att han där varit bosatt och bräckt så mycket land, till bolagets landkommissionär.

Köpare, hvilka icke så sig ned på landet som ofvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år.

AFDRAG FÖR KONTANT. Om landet betalas till fullo vid köpet, gifves en reduktion motsvarande tio procent af fem-sjättedelar af köpesumman. Ingen reduktion från summan gifves för senare betalning före förfallotiden.

Intresse efter sex procent tagas, då årsbetalningarna gå öfver förfallotiden.

OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land, så skrifv efter våra pamfletter och böcker, som visa eder huru man kan erhålla ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland).

F. T. Griffin, C. P. R. Land Commissioner. Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Mrs Emma Olson TOLF ÅRS PRAKTISK EXAMINERAD SVENSK BARNMORSKA Hörn. Sutherland och Charley st

Skand. Advokat THOMAS H. JOHNSON, Barrister, Solicitor etc. Kontor: Room 33, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave.

SKANDINAV: VAROR

Vi haiva det bästa tillfälle att tillmötesgå den köpande allmänheten i vår nya och rymliga lokal.

408 LOGAN ST hörnet af Logan och Ellen street. Orders från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt. Swedish Importing & Grocery Co.

OBSERVERA! Jag har ännu öfver 1,000 by ggnadslotter öfver Louisa Bridge till att välja på, höga och skogbevuxna, med goda betalningsvilkor, från 5 till 8 år att betala på, och om ni vill betala summan förr, så får ni det.

J. Erickson, REAL ESTATE AGENTS, LOUISE BRIDGE. 129 TAYLOR ST.

Grocerier & Tyg

P. NELSON, 409 DUFFERIN samt i min filial i Percival, Assa. Ett väl sorteradt lager af grocerier finnes alltid på hand. Redbar behandling och skyndsamt expediering.

Hygiene Cola Co. Manufacturers af KOLA TONIC WINE. Tillverkad af KOLA, CELERY and PESIN. 217 Logan Ave. KOLA BILDAR MUSKLER. CELERY LUGNAR NERVERNA. PEPSIN LÄTTAR MATSMÄLTNINGEN. Aterförsäljare: SWEDISH IMPORTING CO.

ALBERTAANNONSER GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

Svenskt Handelshus

Vi tillhandahåller ett rikt urval af JÄRNVAROR af alla slag, STÅNGSELTRÅ, KAMINER, SPISLAR, Målare Färger och Oljor af olika slag, samt SKJUTVAPEN, Krut, Hagel och Patroner.

Ett väl sorteradt lager af GROCERIER, Fisk, Ansjovis och Norak Sill, m. m., m. m. till dagens lägsta pris. Vi ha ännu kvar ett stort lager af MÖBLER, hvilka vi sälja till inköpspris, tills de äro slutsålda.

Kom in och bli öfvertygad ad. Telephone 5. J. B. ANDERSON & CO EAST RAILWAY STR. - WETASKIWIN, ALTA.

Skandinaver!

I Wetaskiwin och omnejd. SE HIT! Det vill botala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi haiva ett utmärkt stort lager af manufacturvaror, färdigsydda kläder, skolon, pälsvor, m. m. Darjämte haiva vi ett fullt lager af grocerier samt porslinsvaror o. s. v.

The Horse Shoe Store, Ottos'n & AElund telefon 62. Railway St. East.

D: B Idwin & Dixon Läkare och Kirurger. Förlossningar måste arrangeras för i tid. Kontor: Walker's Apotek. WETASKIWIN, ALTA.

F. Urquhart SKRADDARE. Wetaskiwin, - - Alta. FASON, ARBETE och VÅRA garanteras. Reparations arbeten utföras med stor skynd sambet.

Under eder vistelse i staden, är Waldorf Hotel den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser. Adam Aicker, Leduc, Alt

R. A. Jacobson För Reparering af Klockor och Smycken, gå först till R. A. Jacobson den Skandinaviska Urmakaren och Juveleraren. Ett stort urval af Ur och Smycken och juveler alltid på lager. Parti och misguthandel. X

Svenk urmakare Reparationer af alla sorters vägg- och fickur utföres omsorgsfullt. Vägg- och fickur samt ett stort urval af ringar finnas ständigt på lager. NYMAN BROS. Urmakare. WETASKIWIN, ALTA.

